

Okrivljenik u glavnom postupku

ML

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 4. Direktive 2012/13/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (u daljnjem tekstu: Direktiva 2012/13/EU), člankom 8. stavkom 2. Direktive 2012/13/EU, pravom na slobodu i sigurnost iz članka 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), pravom na obranu iz članka 48. stavka 2. Povelje i pravom na pošteno suđenje iz članka 47. Povelje, činjenica da nacionalna tijela zadržanoj osobi za vrijeme zadržavanja ne daju u pisanom obliku sve (dakle u potpunosti) informacije iz članka 4. stavka 2. Direktive 2012/13/EU (posebno, pravo na pristup spisu predmeta), niti dopuštaju pobijanje propuštanja da se pruže takve informacije u smislu članka 8. stavka 2. Direktive 2012/13/EU. U slučaju negativnog odgovora na to pitanje, ima li takva povreda prava Europske unije utjecaja, u bilo kojem stadiju kaznenog postupka, na zakonitost oduzimanja osobne slobode putem zadržavanja i pritvora te zakonitost produljenja samog pritvora, imajući u vidu članak 6. Povelje i članak 5. stavak 1. točku (c) Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda? U kontekstu odgovora na prethodna pitanja, ima li značaja činjenica da je zadržana osoba optužena za teško kazneno djelo za koje je nacionalnim propisom zapriječena kazna zatvora u trajanju do 15 godina?
2. Je li u skladu s člankom 4. Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP ⁽²⁾ od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom, načelom lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji i članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, člancima 82. i 83. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pravom na pošteno suđenje predviđenim člankom 47. Povelje, načelom proporcionalnosti kazni predviđenim u članku 49. stavku 3. Povelje, te načelima proporcionalnosti, jedinstvenosti, učinkovitosti i prednosti prava Unije, nacionalni propis kao što je članak 172. stavak 3. slovačkog Kaznenog zakona kojim se kažnjava nezakonito trgovanje drogama, na temelju kojeg sud smije izreći kaznu zatvora u trajanju kraćem od 15 godina, bez mogućnosti uzimanja u obzir načela određenosti kazni? U kontekstu odgovora na navedeno pitanje, ima li značaja činjenica da nezakonito trgovanje drogom nije počinjeno od strane zločinačke organizacije u smislu prava Europske unije? Ima li pojam zločinačke organizacije u smislu odredbi članka 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP ⁽³⁾ od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala, samostalno značenje s obzirom na ustaljenu sudsku praksu Suda o uvjetima za ujednačenu primjenu prava Unije?

⁽¹⁾ SL 2012., L 142, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.)

⁽²⁾ SL 2004., L 335, str. 8. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 80.)

⁽³⁾ SL 2008., L 300, str. 42.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2017. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – Milan Božičević Ježovnik protiv Republike Slovenije**

(Predmet C-528/17)

(2017/C 374/29)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Milan Božičević Ježovnik

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodna pitanja

1. Je li uvoznik (deklarant), koji u trenutku uvoza zatraži oslobođenje od plaćanja PDV-a (uvoz prema postupku 42) jer je roba namijenjena isporuci u drugu državu članicu, odgovoran za plaćanje PDV-a (ako se naknadno utvrdi nepostojanje potrebnih uvjeta za oslobođenje) isto kao što je odgovoran za plaćanje carinske obveze?
2. U slučaju negativnog odgovora, je li odgovornost uvoznika (deklaranta) istovjetna odgovornosti poreznog obveznika koji obavlja isporuku robe unutar Zajednice, koji je oslobođen od plaćanja PDV-a u skladu s člankom 138. stavkom 1. Direktive o PDV-u?
3. Valja li u potonjem slučaju subjektivni element uvoznika (deklaranta) kojim se želi zlouporabiti sustav PDV-a, ocjenjivati drukčije od isporuke robe unutar Zajednice iz članka 138. stavka 1. Direktive o PDV-u? Treba li ta ocjena biti blaža s obzirom na činjenicu da u carinskom postupku 42 oslobođenje od plaćanja PDV-a treba prethodno odobriti carinsko tijelo, ili treba biti u većoj mjeri ograničavajuća jer se radi o povezanim transakcijama pri prvom ulasku robe iz trećih zemalja na unutarnje tržište Europske unije?

**Žalba koju je 7. rujna 2017. podnio Mikola Janovič Azarov protiv presude Općeg suda (šesto vijeće)
od 7. srpnja 2017. u predmetu T-215/15, M. J. Azarov protiv Vijeća Europske unije**

(Predmet C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mikola Janovič Azarov (zastupnici: A. Egger i G. Lansky, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da,

1. ukine presudu Općeg suda od 7. srpnja 2015. u predmetu T-215/15;
2. sam konačno riješi spor i poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/364⁽¹⁾ od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini kao i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/357⁽²⁾ od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini u dijelu u kojem se odnose na tužitelja i naloži Vijeću snošenje troškova postupka pred Općim sudom i pred Sudom;
3. podredno drugom žalbenom razlogu predmet vrati na ponovno suđenje Općem sudu koji je vezan pravnom ocjenom sadržanom u presudi Suda i o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

- (1) Opći sud je povrijedio članak 296. UFEU-a i članak 41. Povelje o temeljnim pravima utvrdivši da Vijeće nije pogriješilo u obrazloženju mjera ograničavanja. Vijeće nije dostatno specifično i konkretno izložilo razloge.
- (2) Opći sud je pogrešno utvrdio da Vijeće nije povrijedilo temeljna prava. Opći sud je počinio pogrešku u ocjeni povredeprava vlasništva i slobodu poduzetništva. Posebno je počinio pogrešku ocjenivši mjere primjerenima i proporcionalnima. Povrh toga je Opći sud počinio postupovne pogreške te je povrijedio postupovna prava.